

višera. Vsakdo izmed njih bi se še želel vrniti v naše mesto in v naš muzej.

Kaj več smo mogli loški muzejski delavci še pričakovati?! S popolnim zadovoljstvom lahko samokritično ugotovimo, da smo pred odličnimi tujimi in domačimi strokovnjaki uspešno opravili svoj zrelostni izpit ter dobili potrditev o pravilnosti naše poti in naših prizadevanj. In še več. Obljubljena nam je vsestranska strokovna pomoč tako naših jugoslovanskih strokovnih kolegov in organov kakor tudi novih prijateljev iz tujine. Tako bomo mogli ob razumevanju in podpori odgovornih lokalnih organov še naprej razvijati delo loškega muzeja, da bo čimbolj ustrezalo zahtevam muzejske stroke in potrebam našega kraja, časa in napredne družbe.

Branko Berčič

ZBOROVANJE SLOVENSКИH ARHIVARJEV V ŠKOFJI LOKI

Organizacija arhivske službe in arhivskega dela se je pri nas v večji meri razvila po drugi svetovni vojni. Tudi prej so obstajali pri centralnih muzejih arhivi, a ne kot samostojne ustanove in tudi brez enotnih zakonov za arhivsko delo. Po drugi svetovni vojni pa so se arhivi osamosvojili od muzejskih ustanov in postali samostojne ustanove. Kjerkoli so obstajali arhivi tudi po manjših mestih, so se ali osamosvojili ali ostali v sklopu muzejev. Vsi pa so se povezali v republiškem arhivskem društvu k skupnemu strokovnemu delu. Društvo se poslužuje raznih načinov in metod, da dviga in razvija pri nas arhivistiko na čim višjo raven. Med drugim prireja tudi zborovanja slovenskih arhivistov ne samo v centru društva, v Ljubljani, temveč tudi pri lokalnih arhivih. S tem hoče poudariti pomen lokalnih arhivov za zbiranje arhivskega gradiva in, zaradi majhne količine materiala, za lažje strokovno urejanje. Nadaljnji namen takšnih zborovanj je tesnejša povezava lokalnih arhivov s centralnimi arhivi in z društvom.

Iz teh razlogov je Društvo slovenskih arhivarjev priredilo 16. novembra 1959 svoje zborovanje tudi v Škofji Loki.

Z dvema avtobusoma so se pripeljali na loški grad, kjer je bilo zborovanje v okroglem stolpu. Zborovanja se je udeležilo 51 arhivarjev. Najprej je predsednik društva tov. Jože Maček, ravnatelj Državnega arhiva LRS, začel zborovanje in pozdravil vse navzoče, nato pa sta gostom izrekla dobrodošlico predsednik

Občinskega ljudskega odbora Škofja Loka tov. Jože Nastran, v imenu Muzejskega društva pa prof. France Planina. Nato so se zvrstila predavanja.

Prvo predavanje je imel dr. Pavle Blaznik o Deželnem arhivu v Gradcu kot viru za proučevanje slovenske zgodovine. V predavanju je podal kratko zgodovino Deželnega arhiva in posebej obravnaval tiste fonde, ki so važni viri za slovensko zgodovino in ki po svoji provenienci pripadajo nam. V drugem predavanju je arhivar tov. Ferenc poročal o arhivu pri Inštitutu za zgodovino delavskega gibanja na Slovenskem. Podal je zgodovino ustanove od prvih začetkov zbiranja arhivalij ob kapitulaciji Italije do arhiva Znanstvenega inštituta in Muzeja narodne osvoboditve. V tretjem referatu pa je tovariš Jože Zontar obravnaval arhive občinskih ljudskih odborov in okrajnih sodišč glede na ohranjenost arhivskega gradiva, na ustreznost arhivskih prostorov in na tehnično ureditev gradiva. Dal je tudi navodila za urejanje teh arhivov. Dr. Sergij Vilfan pa je v četrtem predavanju govoril o namenu, nastanku in razvoju zemljiške knjige. — Po končanih predavanjih so si arhivarji ogledali tukajšnji arhiv (vodila jih je arhivarka Doroteja Gorišek) in muzej (vodil profesor France Planina). Po skupnem obedu so si ogledali še mesto.

Zborovanje Društva slovenskih arhivarjev je bilo za Škofjo Loko pomemben dogodek. S tem je republiško društvo dalo priznanje loškemu muzeju in arhivu. V svojem zahvalnem dopisu jima je priznalo mesto med najpomembnejšimi tovrstnimi lokalnimi ustanovami. Izrazili so priznanje, da sta po strokovni ureditvi oba na dostojni višini, ter izrekli zahvalo in priznanje Muzejskemu društvu, ki je ustanovitelj in sedaj kot upravni svet voditelj te ustanove, in občinskemu ljudskemu odboru, da s tolikim razumevanjem podpira tovrstno kulturno delo. Vsekakor je obisk slovenskih arhivarjev za loški arhiv počastitev in priznanje za vzorno delo, zato se tudi naša ustanova zahvaljuje Društvu slovenskih arhivarjev za njihovo pozornost in želimo še več podobnih obiskov.

Doroteja Gorišek

OBCNI ZBOR MUZEJSKEGA DRUŠTVA V ŠKOFJI LOKI

Po presledku dveh let, kot predvidevajo društvena pravila, je bil v nedeljo dne 24. aprila 1960 v prostorih škofjeloškega

muzeja na loškem gradu 16. občni zbor Muzejskega društva v Škofji Loki.

Pred očnim zborom je bila kot uvod v muzejski teden odprta razstava del slikarja Franceta Koširja, umrlega loškega rojaka. Razstava 52 slik v olju, akvarelu in pastelu je bila pripravljena na zgornjem grajskem hodniku. Odprl jo je predsednik Sveta za kulturo in prosveto pri ObLO Škofja Loka prof. Rado Jan, strokovno poročilo o slikarju in njegovem delu pa je podal ravnatelj muzeja, kustos Andrej Pavlovce.

Po ogledu razstave se je v spodnji dvoranci grajskega okroglega stolpa pričel občni zbor Muzejskega društva.

Predsednik društva dr. Pavle Blaznik je najprej pozdravil vse navzoče, še posebej pa zastopnike ljudske oblasti in zavodov: Vladimirja Logarja, zveznega ljudskega poslanca in sekretarja občinskega komiteja ZKS, Svetka Kobala, republiškega ljudskega poslanca in podpredsednika OLO Kranj, Jožeta Nastrana, predsednika ObLO Škofja Loka, prof. Rada Jana, predsednika Sveta za kulturo in prosveto ObLO Škofja Loka, dr. Franceta Škrlja, zastopnika Zgodovinskega društva Slovenije, prof. Mirka Šubica, zastopnika Akademije za upodabljanje umetnost in Zavoda za spomeniško varstvo LRS, Stefana Eržena, predsednika Zavoda za spomeniško varstvo OLO Kranj, in društvenega ustanovnega člana prof. dr. Jožeta Ranta.

Preden je občni zbor prešel k obravnavanju dnevnega reda, se je predsednik dr. Blaznik spomnil v zadnjih dveh letih umrlih društvenih članov, med njimi zlasti odbornikov Gregorja Kanklja in Ivana Hafnerja. Gregor Kankelj je preživel jesen svojega življenja v Loki in posvetil vse sile muzejskemu delu. Trajen spomin pa si je postavil z mojstrsko izdelanimi maketami, ki predstavljajo Loko kot celoto in razne njene muzejske pomembne detajle. Ivan Hafner je bil kot Ločan dolga leta delaven član društva in mu izkazal vrsto uslug pri zbiranju muzealij in arhivalij in ob številnih drugih priložnostih. — Občni zbor je počastil spomin umrlih s kratkim molkom.

Po sprejetju predlaganega dnevnega reda in po izvolitvi Branka Berčiča in Toneta Logondra za overovatelja zapisnika zadnjega občnega zbora, je občni zbor poslušal poročila o delu društva v preteklem obdobju in o problemih muzeja ter o tem razpravljaj. Iz tega dela občnega zbora posnemamo naslednje.

Poročilo predsednika

(Poroča dr. Pavle Blaznik)

Ko podajam obračun za zadnji dve leti trajajočo poslovno dobo, morem ugotoviti, da je ostalo Muzejsko društvo zvesto svojemu programu, ki sem ga nakazal na zadnjem občnem zboru. V zadnji točki sem tedaj ponovno izrazil naš »ceterum censeo« — preselitev našega muzeja na loški grad, kjer bi šele našli široke možnosti za vsestranski razvoj te ustanove. Tedaj si nisem predstavljal, da je uresničitev te zamisli tako blizu. Zahvaljujoč pristojnim činiteljem, zlasti loški občini, smo mogli začeti s selitvijo že prve dni januarja preteklega leta, nekaj dni potem, ko je notranja uprava odstopila grad občini. V rekordnem času nekaj mesecev so bili prostori preurejeni, zbirke pa preseljene in na novo razmeščene. Tako smo mogli 16. avgusta preteklega leta muzej v novih prostorih slovesno odpreti, in sicer prav za dvajsetletni jubilej obstoja naše ustanove in ob prisotnosti uglednih političnih, znanstvenih in kulturnih delavcev ter velike množice ljudi. Po zaključeni slovesnosti so si navzoči s prav velikim zanimanjem in neprikritim priznanjem ogledali zbirke v novih prostorih. Po ogledu muzeja pa je odbor povabil navzoče predstavnike slovenskih znanstvenih in kulturnih ustanov na strokovni razgovor, ki je poleg vsestranske pohvale dal še razne napotke in priporočila, v želji za čim uspešnejši razvoj naše muzejske ustanove.

Odveč je poudarjati, da je selitev na loški grad v zadnji poslovni dobi zahtevala mnogo navora in nesebičnosti, tako od odbora Muzejskega društva kot od uprave muzeja. Zavedajoč se, da bi brez te prizadevnosti in zagrizenosti v delo selitev v tako kratkem času ne uspela, se iskreno zahvaljujem vsem sodelujočim, zlasti pa društvenemu gospodarju profesorju Francetu Planini, ki je žrtvoval ves prosti čas ter z besedo in dejanjem stal muzeju ves čas krepko ob strani.

S selitvijo je naš muzej združil pod eno streho zbirke, ki so bile dotlej razmeščene v dveh med seboj dokaj oddaljenih poslopijih, v puštalskem gradu in v Domu Zveze borcev. S samo selitvijo je bilo opravljeno seveda le najbolj nujno delo. Sicer so posamezne zbirke, upoštevajoč prostore, drugače razmeščene, kot so bile v puštalskem gradu, vendar pa v bistvu glede razmestitve in opreme ni bilo mogoče napraviti kaj posebno novega. Zato